

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Veșnica Primăvară

Conferința din 22.03.1981

Lectura meditației zilei

Prin gând putem trăi fără încetare în regiunea cea mai subtilă, strălucitoare, luminoasă și armonioasă a universului, acolo unde se găsește Veșnica Primăvară.

Vreți să vă spun ceea ce este primăvara, marea primăvară. Când Împărăția Domnului va veni, când Epoca de Aur va veni, și când toți oamenii se vor iubi, atunci va veni și primăvara, marea primăvară. Durerile, necazurile, războaiele sunt trecătoare, fie că oamenii se izbesc de ele, că vor fi dezamăgiți, că se vor distruge, da, dar sunt trecătoare. Într-o zi vor pleca în lumea de dincolo și vor reveni pe pământ cu daruri, talente, calități. Totul este trecător. Dar oamenii nu se opresc decât asupra a ceea ce este trecător și nu văd niciodată ceea ce este dincolo, ținta ce trebuie atinsă. O să spuneți: “Dar și primăvara, de asemenea, este trecătoare!”. Da, dar eu vorbesc despre o altă primăvară, vorbesc despre marea primăvară, veșnica primăvară. Numai că trebuie mers mai sus pentru a simți și a o trăi acolo sus; cu cât mai sus, cu atât dăm de soarele mereu strălucind și florile care îmbălsămează atmosfera, păsările care cântă, izvoare care curg. Da, dragii mei, trebuie mers cât mai sus, cât mai sus, pentru a trăi în Veșnica Primăvară.

Ce vreți să vă spun, dragii mei frați și surori ? Toată lumea știe ceea ce este primăvara, chiar și copiii o știu, numai savanții, literații, erudiții, filozofii nu știu ceea ce este primăvara. Din nou, ceea ce vă voi spune este de necrezut, îndrăzneț, inedit, dar vi-l voi dovedi. Toată lumea gândește că înțelege primăvara. Dar, iată că sunt lucruri cu adevărat de înțeles și de realizat.

În această pagină se spune că trebuie să mergem mai sus, mai sus, mai sus. Cum să înțelegem aceasta ? Voi încerca acum, deși nu este atât de ușor de a fi clar asupra unor lucruri atât de clare și evidente, dar voi încerca.

Să luăm exemplul celor patru anotimpuri: primăvara, vara, toamna și iarna. Toată lumea observă că există o diferență, nu numai în vegetație, dar și în activitatea oamenilor. Totul se schimbă în viață, în atmosferă. Iar primăvara ce vedem ? Oh, là, là, là, totul țâșnește, iarba, florile, copacii, păsările cântă, insectele se mișcă, este cald, oamenii, de asemenea, sunt mai mulțumiți, ies la plimbare, muncesc, cântă. Deci primăvara este o perioadă ce aduce o poezie înaltă. Totul se deschide, se dezvoltă, merge, în timp ce contrariul îl reprezintă iarna, când totul este înghețat, congelat, nu mai există flori, arborii sunt fără frunze, goi, totul este cenușiu, tern, păsările, săracele, se ascund pe unde pot, iar animalele adorm pe undeva. Deci, totul este înghețat, imobilizat, rece, dezagregabil, chiar și activitatea oamenilor... Și, ca și în trecut, te retrăgeai în căsuța ta, îți aprindeai focul, te îmbrăcai mai gros, și astfel erau cunoscute de toată lumea primăvara și iarna, atâta doar.

Dar dacă cunoaștem știința inițiatică, oh, ea ne va descoperi multe lucruri. De ce ne găsim acum astfel, pe pământ, în această aparență ? Pentru că găsim copacii astfel, animalele, insectele se află prea jos de soare, și cum între soare și noi se găsesc mereu lucruri care interpun, piedici, nori, baraje, și suntem la discreția multor schimbări pe care nu le putem remedia. Dar să presupunem acum că cineva cunoaște limbajul inițiatic și înțelege ce înseamnă să mergi mai sus, deasupra norilor, în loc de a rămâne jos. Atunci, în acel moment nu mai există nimic care să se opună, între voi și soare, și veți fi mereu luminați, încălziiți, plini de viață, uimiți.

Să vedem cum putem înțelege aceasta. Pentru început, să aruncăm o privire asupra copacilor. În timpul primăverii, ah, există o forță, o energie, o vigoare care urcă, fiindcă la început ea se găsea în profunzimi, în rădăcini, și apoi ar vrea să iasă, să se manifeste, să se dezvolte sub formă de frunze, flori, parfumuri și fructe. Și mai este o frumusețe, culori, o splendoare de nedescris, care nici un poet, gânditor, n-a reușit s-o exprime la adevărata ei bogăție, de această bogăție care domnește primăvara; ea este peste tot, pe pământ, dar oamenii nu au văzut-o. În timpul călătoriilor mele, la Tropice de pildă, am rămas uimit în fața abundenței florilor și fructelor, de a vedea cum lucrează inteligența naturii, până la infinit. Și câte lucruri, câtă varietate, flori, culori, forme extraordinare... pești, scoici, fluturi, da, este extraordinar.

Deci, în timpul iernii viața se retrage în profunzimi, în adâncuri, la fel întâmplându-se și cu oamenii. Ce este primăvara ? Ei bine, copilăria; primăvara, în acel moment copiii sunt vii, energici, mișcă, ating, strigă, cântă, și este formidabil când vezi această energie pe cale de a ieși, de a emana, de a se manifesta la suprafață. În timp ce la bătrâni, viața a coborât în adâncuri și nu mai sunt expresivi, vii, agili, la fel de puternici ca în trecut. Aceleași lucruri se întâmplă peste tot. Să presupunem, acum, că iarna, care durează trei luni în unele țări, în altele va dura patru, cinci, șase luni, poate și mai mult. Deci, aceasta depinde, bineînțeles, de locul unde ne aflăm pe pământ.

Să luăm acum, același fenomen, îl vom găsi redus, diminuat în alte faze care nu sunt atât de lungi ca cele trei luni sau, dimpotrivă, să presupunem că durează 25 de ani, atâta durează primăvara, vara, toamna și iarna. Și atunci durează numai trei luni. Dar, oare, aceleași faze, primăvara și iarna durează... altfel, unde ? În timpul fazelor lunii, luna crescătoare și luna descrescătoare. Iar femeile, bineînțeles, care sunt atinse de aceste forțe, schimbări, care se află în natură se pot pronunța mai bine decât bărbații asupra lor. Deci, există 14 zile de creștere, luna crescătoare, și 14 zile de descreștere. În timpul celor 14 zile de creștere, dacă se observă, se va constata că forțele, energiile, tot ceea ce natura a pus înăuntru drept calități, puteri, posibilități, nu-i așa, energii, încep să se manifeste puțin, mai mult la suprafață, și somnul devine mai activ, mai întreprinzător, memoria îi este mai bună, are mai multă voință, este mai rapid, mai suplu, mai capabil. În timpul lunii descrescătoare se vede că viața, care era deja la suprafață, adică la nivelul creierului, pentru a putea studia, scrie, vorbi mai mult, a fi mai puțin obosit, se retrage în adâncuri, către stomac, sex, și omul devine mult mai lenș, somnolent, mai senzual, poftele cresc, la fel și nevoia de odihnă. Atunci, acei care au studiat, așa cum am făcut-o și eu cu mine, au observat lucruri extraordinare care se produc în fiecare ființă.

Deci, aceste perioade, primăvara și iarna, există peste tot. Și, de aceea, este mai bine de știut, de a putea acționa mai convenabil, mai inteligent în timpul acestor două perioade. De exemplu, de a nu întreprinde multe lucruri în timpul fazei descrescătoare a lunii, asocieri, căsătorii, construcții de locuințe, ș.a.m.d. fiindcă, este curios, chiar și agricultorii, când tăiau copacii în timpul fazei descrescătoare a lunii, observau că lemnele putrezeu. Curios lucru. Nu am mult timp acum să dezvolt aceste lucruri, dar vă pot spune că puteți practica, puteți folosi aceste două perioade pentru foarte multe multe lucruri; de exemplu, dacă vreți să vă debarașiți de ceva, un defect, un viciu, o slăbiciune din interior, de un necaz, tristețe, ceva care vă tulbură, ah, alegeți faza lunii descrescătoare

spunând: “Așa cum luna descrește acum, fie ca, la fel, cutare sau cutare lucru să descrească și să dispară”. Iată un exemplu de magie albă. În timpul lunii crescătoare sunt alte lucruri de împlinit, pentru a se întări, pentru a se afla în plenitudine, în reușită, etc. Dar acestea le păstrez pentru mai târziu. Fiindcă, atât timp cât nu ești bine determinat, bine orientat, să ai puterea de stăpânire, atunci ești pe cale de a abuza de aceste cunoștințe, de aceste metode, de a face rău, iar eu nu doresc să fiu responsabil. Eu vă pot descoperi multe lucruri, ei da, dar trebuie să-mi dați dovezi, ei, că lucrați bine, în armonie, că sunteți fericiți, că doriți să construiți, în loc de a demola, etc. Nu se dă niciodată această bogăție acumulată, nu se descoperă oricui, ea a fost obținută cu mari eforturi, cu mari dificultăți, cu mari încercări, nu se dă unor oameni nepregătiți, neorientați către ceva divin, către ceva luminos.

Vorbim, acum, de o primăvară, iar eu vorbesc despre o primăvară care este veșnică. Da, dar există, oare, o primăvară veșnică ? Bineînțeles, dar unde ? În nici un caz, nu este pe pământ. Vă spuneam, aici, că trebuie să urcăm foarte sus, și cel mai șocant lucru este că nu vom mai găsi nori care să ne întunece. Și, de ce suntem acum la cheremul unor schimbări ale vremii ? Fiindcă am coborât prea jos, oh, când eram în Paradis nu existau greutăți, boli, obstacole. Coborând din ce în ce mai mult, ne îndepărtăm mai mult, eh, de acel centru care era Împărăția lui Dumnezeu, și astfel apar frigul, obscuritatea, bolile și moartea. Așa explică știința inițiativă lucrurile. Vedeți, dar, când vă spuneam că viața se mișcă, vă spuneam adevărul. Uitați-vă, în timpul lunii descrescătoare viața coboară către adâncuri, adică către ceva jos, iar în timpul perioadei crescătoare ea urcă mai mult către creier. Deci, suișul și coborâșul există peste tot, peste tot, trebuie să fi înșă un Inițiat pentru a o vedea, constata și a o utiliza.

Da, prin copil viața se exteriorizează mai mult, la bătrân ea se retrage înăuntru, în gânduri profunde, în amintiri, dar ea nu dispare, ei nu, mergem în lumea de dincolo, revenim, iar luna crescătoare este un bebeluș care strigă și toată lumea încearcă să-l iubească, să-l mângâie, să-l îmbrățișeze, apoi el devine un bătrân care nu este iubit de nimeni, dar așa bătrân va reveni, într-o bună zi, din nou într-o familie unde nimeni nu se va gândi că a fost un bătrân care critica totul. Ei bine, așa se întâmplă în viață, fie că o credeți, fie că nu.

Să înțelegeți acum, când vorbesc despre primăvara eternă, că există un loc în univers atât de subtil, eteric, atât de luminos, frumos, strălucitor, deci acolo vom merge cu gândul, fiindcă cu ajutorul corpului fizic nu o vom face, dar Domnul, Inteligența cosmică, ne-a dat un mijloc, gândul, care este atât de magic, puternic, când ne deplasăm. Deci, prin gând putem ajunge în această regiune unde se află

Veșnica Primăvară ! Și aici, fără încetare, păsările cântă, izvoarele țâșnesc, soarele strălucește... În planul fizic aceasta fiind imposibilă.

Iar eu, trăind în aceeași lume cu voi, vă voi da, din nou, o metodă, încă una, pentru a ajuta pe frați și surori. Am văzut și eu că există dificultăți, obstacole, nedreptăți, răutăți, dar pentru a le remedia, pentru a nu fi complet distrus, înmormântat, dezagregat, trebuie găsit ceva, da. Iată, orice vi s-ar întâmpla, în loc de a căuta medicamente, pilule, ajutoare chirurgicale, chimice, medicale, care nu durează mult, și nu sunt mereu eficiente, trebuie găsit ceva de care să vă serviți mereu, toată viața, în eternitate. Și ce este oare ? Ei bine, este o frază, un gând, de a spune: “Este trecător, nu va dura”. Oh, mulți vor fi mirați, vor spune: “Nu este... nu există eficiență aici”. Da dragii mei, eu am verificat, dacă credeți sau gândiți așa, cât timp durează aceasta, dar nu durează în eternitate ! Oh, durează douăzeci, treizeci, patruzeci de ani, dar nu o eternitate, nu mult timp... Ce înseamnă cincizeci, șaiszeci de ani, ei trec repede, lucrurile se schimbă, variază, se înlocuiesc, da, este adevărat. Dar trebuie spus.

Iată, vă dau un mijloc formidabil, magic, da. V-a părăsit soția, lumea va comenta: una caldă, una rece; ea va veni, se va întoarce, nu va dura escapada, ea va veni și vă va spune: “Cucu, iata-mă”. Și veți spune: “Am hrănit-o, am îmbrăcat-o, am cheltuit bani cu ea, am iubit-o, îmbrățișat-o...”. Ea nu a plătit, deci, nu a fost recunoscătoare. Legea va veni s-o oblige să plătească tot, v-am mai spus-o deja, puteți părăsi pe cineva, dar după ce ați reglat complet toate problemele cu acea persoană. Atunci legea nu vă va sili s-o regăsiți din nou aproapele care v-a făcut să suferiți. Din nou, legea vă va spune: “Nu ați reglat totul, dacă nu vreți s-o mai vedeți, lămuriți-vă problemele, și atunci nu vă veți mai vedea”. Ei, iată lucruri pe care oamenii nu le cunosc, da, nu cunosc acestea, eu am verificat-o, ei încearcă mereu să se debaraseze de cineva, de a-l părăsi, ei da, dar când este posibil. Dar legea, de câte ori nu a obligat pe cineva de a-și regăsi soțul, soția sau patronul. Pentru a te elibera, trebuie, deci, să plătești, să achiți.

Pentru orice mărunțis puteți spune: “Oh, este trecător, nu va dura mult. Și veți vedea dintr-odată că veți fi deasupra acestui lucru, ceea ce este adevărat. Spuneți-mi, cât timp au durat necazurile voastre ? Veți spune: “Zece ani, douăzeci de ani...”. Ei bine, nu este exagerat, nu durează o veșnicie. Altfel va fi dacă ați urca zilnic, de fiecare dată când sunteți la ananghie, și găsiți Veșnica Primăvară, care nu există aici, pe pământ, ci în regiunile sublime. Iar cum oamenii nu cunosc acestea, nimeni nu i-a instruit, nu practică, ei se vor agita, vor plânge, vor suferi... Ce vreți, asta este, și poate va dura în eternitate.

Astăzi vă descopăr un mare secret, pe care nimeni nu vi-l poate fura; în timp ce pastilele pot fi furate de copii, înghițite, și iată boala. În timp ce ceea ce vă dau eu, nimeni nu vi le va lua, și vedeți, nimeni nu-mi mulțumește, da, trebuie să mă consolez.

Știți cum se spune în bulgară ? “Prolet, prolet e dochla”: primăvara a venit; “prolet na pesen”: un cântec de primăvară. Oh, este formidabil acest cuvânt, primăvara, “prolet”. “Prolet”, adică “let”, a zbură, eh, a zbura în spațiu. În timp ce limba engleză este și mai inteligentă, ea confundă primăvara cu un izvor, spring”. E adevărat ? Ce este primăvara ? Ei bine, ceva care țâșnește, curge, face să crească.

Vă voi da acum un exemplu despre ceea ce vroiam să vă spun la început, de ce nici savanții, nici filozofii, nici erudiții nu cunosc ce este primăvara. Fiindcă eu nu mă lansez niciodată în ceva fără a avea dovezi, exemple.

Ce este primăvara ? Ei bine, primăvara este o întregă filozofie ezoterică, inițiativă, sublimă, oh, cum să țâșnești, să emani, să propagi, să faci să strălucească viața interioară mereu, în loc de a reține, crispa, bloca, cum o fac majoritatea oamenilor. Întâlnesc pe câte unul, savant, literat, dar cenușiu, închis, și care nu emană acea căldură, nu are acea lumină, acea expresie interioară, reține multe lucruri, știe multe, dar numai pentru el, pentru gloria lui, nu, el nu trăiește în primăvară. Iar un altul, mereu strălucitor, luminos, expresiv, trăind în primăvară; iată că viața țâșnește și puteți, în sfârșit, să vă hrăniți, uda, fertiliza, și nu să rămâneți ca o mlaștină care ia numai, fură, ideal care există, din nefericire, la mulți oameni; întâlnim milioane de oameni așa, peste tot,... și puțini oameni care poartă în ei primăvara. Și ce bine ne simțim când vedem pe cineva care poartă în el primăvara, suntem fericiți cu o privire, un surâs, un cuvânt, cu ceva ce emană de la el. Și ce este primăvara ? Ceva care țâșnește, înflorește și emană parfumuri,... păsări și râuri cântă, este formidabil.

Cum putem trăi permanent în primăvară, în ciuda lunii descrescătoare, bătrâneții, etc. Ei bine, asta depinde de gând, de spirit, de această lumină, de a înțelege ce este înăuntru, veți fi astfel deasupra tuturor schimbărilor, a norilor, zburători calmi și luminoși. Aceasta este Veșnica Primăvară. Astfel, câteva zile sunteți bine, surâzători, amabili apoi răi... neschimbători. În timp ce, foarte rar vedem oameni găsindu-se mereu în aceeași stare, de strălucire, de bucurie, iubire, de primăvară, fără încetare, ani în șir.

Acum ați înțeles, de ce chiar și savanții, erudiții, nu au înțeles ce este adevărata primăvară. Iată, deci, dovada. Când vor înțelege și ei aceasta, nu numai în teorie, vor explica mai bine ca mine toate acestea, v-am mai spus-o, și

oameni care mă depășesc. Eu nu cunosc nici chimie, nici fizică, nici istorie nici geografie, nici matematică, nici anatomie sau fiziologie, da, dar cunosc alte lucruri. Nu cunosc fizică, dar cunosc o altă știință peste ea; chimie nu cunosc, nu știu nici măcar din ce elemente este formată apa, da, dar cunosc o știință care se află deasupra chimiei. Nu cunosc matematicile, dar cunosc o știință care se află deasupra matematicilor. Și anatomia nu o cunosc, fiziologia, nu cunosc astronomia, nu cunosc nici istoria, nici geografia, cunosc o altă știință care este deasupra geografiei, se numește cosmografie. Am mai studiat și alte științe, ca de pildă primăvara ! Și am dorit să le realizez în mine. Asta nu înseamnă că am reușit s-o fac, nu pot spune aceasta, dar încerc, continui... Dar am reușit oare...? Nu este sigur...

Ei bine, încercați și voi să realizați primăvara înăuntrul vostru. Că veți reuși sau nu, nu vă privește, începeți să lucrați, și veți vedea atunci. Și ce va fi atunci când plantele vor înflori, păsările vor cânta, oamenii vor munci... iarba va crește. Vă pot interpreta aceasta, dar nu trebuie uitat un lucru... Pentru a vă face să înțelegeți mai bine toate acestea, voi adăuga ceva foarte important. De ce, iarna nimic nu crește ? V-ați pus această întrebare ? Unii vor spune: soarele nu este puternic, atât de intens și călduros... și în al doilea rând apa este înghețată, ea nu poate uda, etc. Să presupunem că așa este. Și ce trebuie făcut acum ? Oh, trebuie să știm să facem cele două lucruri, mai întâi să aprindem focul înăuntru, soarele, lumina, și în al doilea rând să facem să curgă apa, ah, și primăvara va veni. Dar, de ce nu vine ? Fiindcă nu există apă și căldură suficientă pentru a face să crească grânele, germenii, semințele care sunt deja sub pământ. Iată adevărata știință.

Trebuie mers la răsăritul soarelui pentru a face să crească această lumină, pentru ca ea să poată încălzi aceste grăunțe care sunt depuse acolo de Creator de milioane de ani, ele sunt acolo și nu cresc, sunt calități și virtuți, eh, nu cresc..., fiindcă lumina și căldura nu sunt acolo. Și, în al doilea rând, fiindcă sunteți înghețați, reci, fără iubire, fără nimic, aveți o filozofie de viață egoistă, nimic nu crește, fiindcă nu este apă. Oh, acum... Vă voi spune acum ceva, veți vedea că nici cei mai calificați oameni nu se gândesc la așa ceva.

Când vorbesc cu oamenii și le spun: "Cum se face că ați oprit izvorul dvs. ? - Ce izvor, nu am oprit nici un izvor ! - Ba da, văd că izvorul dvs. nu mai curge, și vă spun de ce, fiindcă la început curgea, dar au fost persoane, de-a lungul vieții dvs., nedrepte, nu v-au apreciat, v-au făcut rău, n-au văzut bunătatea și generozitatea dvs., și oamenii v-au dezgustat, îndepărtat, și ați decis să nu mai fiți atât de generos, atât de draguț, amabil, și v-ați închis în sine. Ei bine, aceasta

este secătuirea sursei, oprirea ei. De ce ați ajuns aici ? - Ah, pentru că oamenii nu o merită, ei trebuie pedepsiți. - Ei bine, da, dar ceea ce nu știți este că acești oameni vor continua să mănânce, să bea, să se dezvolte, să iubească, să doarmă, și dvs. vă veți periclita, fiindcă nu-i puteți pedepsi așa. Vor continua să se bucure așa, să cânte, să călătorească, și dvs. veți fi în pericol. - Dar cum ? - Fiindcă izvorul dvs. nu mai curge, și consecințele apar, nu le-ați văzut. Când apa nu mai curge, ah, nu mai există florile, vegetația, păsările, oameni, nu mai este nimic, nici civilizație, nici cultură, totul este deșert. Priviți în jur, în lume, acolo unde este apa, ce este ? Oh, există iarbă, flori, vegetație, arbori, plante, păsări, insecte, animale,... apoi apar oamenii care se instalează, apar orașele... Să presupunem acum că apa dispare. Mai întâi dispar oamenii și apoi restul, arborii sunt ultimii, animalele și păsările o fac la fel. Așa se întâmplă în natură ? - Da, a spus el. - Ei da, dar în interiorul ființei omenești este la fel. Când acest izvor numit dragoste, viață, nu mai curge, totul se oprește înăuntru, este deșert. Atunci vegetația, păsările, florile, oamenii, adică gândurile, sentimentele, scopurile, bucuriile, eh, intențiile, tot ceea ce trăiește acolo vă va părăsi. Nu mai aveți inspirație, bucurie, creativitate, fiindcă vă lipsește apa. - Oh, dar ce îmi descoperiți ? - Ei bine, adevărul !”.

De ce oare oamenii sunt atât de proști, ignoranți, orbi, și nu văd situația. Ei s-au închis în sine ! De ce ? Fiindcă oamenii nu meritau să fii bun, drăguț, generos, să continui să-i iubești, și ei se închid aducând sfârșitul. Ei vor fi ultimii care vor vedea , care vor constata că ceva înăuntru nu merge, nu mai țâșnește și că alții, după un timp, vă părăsesc, fiindcă apa lipsește.

Să luăm cazul meu. Da. Dovada că am înțeles aceste lucruri este că, în ciuda faptului că mi s-a făcut mult rău, mult rău, din toate părțile, eu continui să iubesc, nu-mi opresc izvorul interior să țâșnească, să curgă ? Fiindcă știu ce mă așteaptă apoi. Că oamenii merită sau nu, nu e treaba mea, ceea ce contează este cazul meu, dezvoltarea mea, înflorirea mea, că alții merită sau nu, nu este lucrul cel mai important. Și cum am ajuns eu să rezolv această problemă, și alții care mă depășesc cu știința lor, cu filozofia lor s-au scufundat, s-au împotmolit, n-au iubire, nici o privire, și se distrug pe ei înșiși astfel, vor vedea mai târziu. Și apoi vor spune: “De ce m-a tradat soția, de ce m-a părăsit prietenul ?”. Ei bine, fiindcă nu mai e nimic, nu mai curge nimic, este rece, este gheață, este cenușiu, ...

Atunci, dragii mei frați și surori, dacă m-ați înțeles astăzi, oh, là, là, aveți cheia secretului întregii voastre existențe. Da. Dar oamenii au capetele tari, nu ajung să înțeleagă adevărurile splendide, divine, extraordinare, da, ei continuă să

rămână închiși, reci, răi, neînțelegând nimic. Iată de ce vă spun: nici savanții, nici erudiții, nici literații nu cunosc acestea, fiindcă sunt șterși, nu au iubire.

Vă mai spun ceva, eu nu sunt foarte inteligent, erudit, savant, nu, dar când privesc lumea, ce văd ? Oamenii organizează tot, aranjează, construiesc, este formidabil ! Dar lipsește ceva, apa lipsește. Există canalizarea, țevăraie, dar nu este apă; există instalații electrice, dar lipsește curentul. Totul se fărâmițează peste un timp. Spuneam că apa înseamnă și ciment. Când există tot, numai cimentul lipsea, pentru a-i putea lega pe oameni; cimentul, adică iubirea, apa, nu curgea. Și fiindcă nu există iubire, peste câțiva ani, totul se năruia, da. Eu nu mă ocup de a organiza ceva, Fraternitatea chiar, eu vreau numai să fac să curgă apa, nimic altceva. Și cum ? Fiindcă apa își va găsi drumul, marea, și pe unde va trece...Iată secretul meu, eu nu cunosc nimic altceva, vreau numai să fac să curgă apa. Toate inteligențele, toți erudiții, care știu tot, au uitat apa; și totul se va destrăma fără apă.

Vedeți, dar, gândiți-vă că eu nu mă ocup decât de așa ceva. Cum s-o explic ? Când aveam patru, cinci ani, în Bulgaria, îmi amintesc că priveam ore în șir un izvor curgând, iar mama venea acolo să mă ia acasă. Asta m-a impresionat. Două lucruri m-au impresionat: apa cristalină care țâșnea din pământ – nu înțelegeam nimic – și focul, aprindeam focul, eram un incendiator, și tot satul încerca să-l stingă, fiindcă eu puneam în mișcare și focul și apa. Asupra a două lucruri m-am oprit toată viața, apa și focul, două lucruri, numai atât am avut în cap, două lucruri.

Iar prima conferință făcută la Paris a fost despre apă și foc. Când Iisus spunea: “Dacă nu veți face să nască apa și spiritul, nu veți intra în Împărăția Domnului”, spiritul era focul, principiul masculin, iar apa era principiul feminin. Toată viața mea nu m-am gândit decât la aceasta, la apă și la foc. Iar savanții nu au înțeles nimic, cele două trebuie alăturate, adunate, da, focul cu apa. Și ce va ieși de aici ? Ei bine un abur, un fum, care va mișca vapoare, trenuri, și totul va mișca. Ah, aceste două principii fac să se miște totul.

Da, dar cum muncesc acum oamenii ? Să presupunem că femeia este apa și bărbatul este focul, iar în căsătoria lor eu văd că n-au știut cum să lucreze cu focul și cu apa. Apa s-a evaporat și focul s-a stins, fiindcă apa a stins focul, și focul a făcut să se evapore apa ! Nu, nu, nu trebuie să existe ceva între cele două. Focul, care este jos, care încălzește, dar care nu face să dispară complet apa, dacă sunt împreună, ah, atunci, în acel moment veți putea mișca întreaga lume. Și primii oameni tot așa au făcut, au încălzit apa, au văzut că vaporii ridicau capacul, iar apoi s-au perfecționat, au făcut să se miște trenuri, vapoare,

totul. Acum, cu electricitatea este același lucru, și aici se găsesc apa și focul. Așa le spuneam celor căsătoriți: “De ce nu știți cum să lucrați cu focul și cu apa ? - Ba da, noi știm”. Ei bine, femeia s-a evaporat, și bărbatul s-a stins, oh, là, là, là. Și asta o văd fără încetare. Trebuie ceva între cele două, pentru a nu distruge... asta mi-a sucit capul toată viața... Ei, nu vă pot spune acum latura... aveți un iubit în brațe, ce trebuie să puneți între voi, ca el să nu se evapore și voi să vă stingeți ? Să lăsăm asta pentru altă dată. Nu vă gândiți decât la aceasta... dar eu vă pot revela multe lucruri, asupra cărora nimeni, nimeni nu se gândește, nici scriitorii, nici filozofii, nici erudiții, ei ocupându-se mai mult cu treburile lumesti... Ei da, dar ce vă dau eu sunt cele mai importante lucruri pentru construcția, edificarea, pentru templul interior.

Apa, apa, nu uitați niciodată aceasta, trebuie să faceți să curgă apa zi și noapte, și nu vă preocupați dacă oamenii merită sau nu. Știu că nu merită, dar ceea ce mă interesează este ca să împlinesc eu, să mă întăresc, să merg, să avansez, iar ceilalți nu înțeleg, îi privește.

Veți spune că este egoism. Nu, acest egoism este singurul care poate ajuta pe oameni. Dacă veți face să țâșnească din voi, eh, îi veți influența, îi veți ameliora, fertiliza, face să crească, însufleți. Unde este, deci, egoismul, apoi ? Deci, ocupați-vă de izvorul propriu, atâta tot. Și în acel moment, în aparență egoist, atunci sunteți cel mai util, benefic, caritabil. Iată cum văd eu lucrurile.

Am avut și eu mii de ocazii pentru a părăsi lumea, a mă închide în sine, a părăsi pe toți... a-i lăsa să se descurce, să-și spargă capul. Dar, este ceva în mine, două lucruri, nimic altceva: apa și focul. Și nu vreau, nu numai să vă adap la sursă, vreau să vă înflăcărez, să vă aprind, ca niciodată, acest foc interior să nu se stingă, da, este ambiția mea, și voi aprinde în voi acest foc care nu se va stinge. Trebuie numai să veniți aici mai des, și să nu vă mai lăsați duși de lucruri obișnuite.

Ascultați-mă, acum, cât de frapant, explicativ, elocvent, este acest exemplu. Când viața s-a retras din rădăcini, arborele a devenit urât, fără flori, fără frumusețe, fără parfum, nimeni nu s-a apropiat de el, nefiind frumos, iar când viața a urcat, a țâșnit, toată lumea a apărut, mai ales copiii și păsările. Iată primăvara, da... Când veți vedea oamenii făcând la fel, coborând în adâncuri, în afaceri, în eul lor, în pasiuni, plăceri, ei merg către iarnă, este sigur. Ei nu mai arată bine, nu mai au culoare, parfum, viață, lumea se îndepărtează de ei, și ei nu vor înțelege ! Sunt copaci fără flori, fără... este iarnă. Și de ce erau așa de proști? Lumea întreagă a adoptat această filozofie, de a năvăli, de a..., dar, trebuie acum urcat puțin către alte lucruri, activități, ocupații, meditații, proiecte,

pentru a vă împlini, a deveni frumoși, agreabili, simpatici, atrăgători. Din nou vă spun, ce orbi sunt oamenii, ignoranți, abrutizați, n-au văzut aceasta, n-ar fi practicat această filozofie a prăvălirii în prăpăstii, a trăirii unei vieți strict pământești, fără a urca deloc. Și ei își bat joc de ceilalți, care doresc, urcă, gândesc, meditează... Și astfel devenim îngrășăminte chimice, ce proști sunt oamenii... Îmi veți da dreptate într-o zi. Când spun adesea că sunt proști, abrutizați, voi sunteți nemulțumiți, o știu, fiindcă nimeni altul nu o face, dar dacă ați fi în locul meu, dacă ați vedea ca mine, ați spune și mai rău. Dar cum voi nu vedeți aceste lucruri ca mine, ei bine toți oamenii sunt minunați, inteligenți, la vârf, divinități... Vă înșelați ! Dacă ați vedea ca mine, m-ați depăși, ați găsi cuvinte pe care eu nu le găsesc, vedeți.

În Învățămintul nostru vi se dau, vi se prezintă lucrurile cele mai utile, eficace, simple, cele mai importante, pentru veșnicie. Dar nu ați constatat-o încă. De ce ? Ei bine, fiindcă sunteți aiurea și oriunde, și n-ați văzut-o încă. Unde găsiți ceea ce v-am spus eu astăzi ? E clar, simplu, matematic, vă lovește în ochi, dar nu vă ocupați de așa ceva. De a vedea că, în timpul primăverii, focul, energia, urcă către înălțimi, iar în timpul iernii ea... Iar cu oamenii se întâmplă la fel. Când cineva se îndreaptă spre iarnă, el nu a înțeles nimic. Unde vedeți aceasta ? Toți vorbesc despre primăvară, dar nu au înțeles nimic, ce este primăvara, și că trebuie s-o realizăm înăuntrul nostru.

Vă cer un lucru, dragii mei, de a mă accepta așa cum sunt, din când în când, de a mă ierta, de a fi indulgent, de a spune: “Ce vreți, așa este el, trebuie acceptat cum este, dar noi, noi, nu suntem ca el”: De a accepta cum sunt, de aceea. Nu veți fi furioși, dacă mormăi așa ? Cel puțin aceia care sunt pe cale de a se trezi, o vor face, este foarte important... Pentru că mai văd pe câte unul care... spune: “Amin” când eu spun: “Eh, eh, eh...”, și se trezește ! Și tocmai aici este utilitatea acestei probleme.

Un minut de meditație.